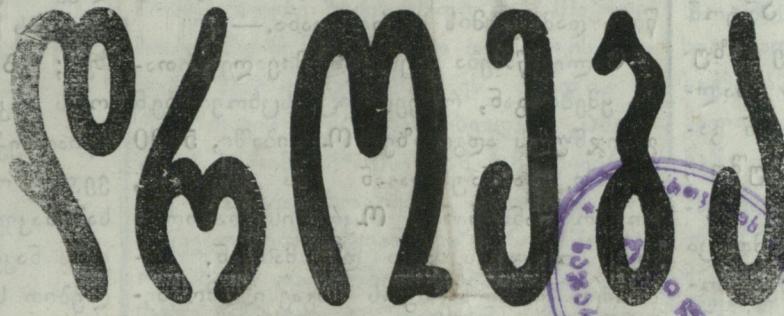

რედაქცია: სოლოლაშვილი, ბათუმის ქუჩაზე, გ. შადინვის სახლში, № 33.

ხელის-მოშერა მიღება რედაქციაში. ზარაშე მცხოვრებთაფია: ვ. ტეფლიშვილი. ვ. რედაქციის წლის — 8 გ., ნახევრი წლის — 5 გ., ხასების თვის — 3 გ., ერთის თვის — 1 გ.

ვალკე ნომერი ღირს შატრად.

ყოველ დღე ირგვაბათს გარდა

ვასი განცხადების მიზანი
ებით ასოზე 1 კაბ., ზე კულტურული ცენტრი — 5 კ.კ., პატარათი — 4 კ.კ.

რედაქციას უფლება აქვს გა-
სწოროს და შეამოქმედოს დასაბეჭდათ
გამოგზავნების სტატუები. დაუბრუ-
ლი სტატუები აკორდის აზ დაუბრუ-
ლება.

ვალკე ნომერი ღირს შატრად.

ტელეგრამები

(ხალხა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოს)

რომი, 13 13 ნოემბერს. იტალიის ახალ სამინისტროს შეადგენენ: მაიროლი — სამინისტროს თავსმჯდომარე და უცხო ქვეყნის საქმეთა მინისტრი, დე-ზრეტის — შინაურის საქმებისა, მალიანი — ფინანსის, ვილლა — იუსტიციისა, ბაკარატი — საზოგადო მუშაობისა, დარანეტის — სახალხო განათლებისა, ბანკოლი — სამხედრო მინისტრი, პკოტი — ზღვის, მიჩელი — სოფლის მეურნეობისა.

ბადენი, 13 ნოემბერს. ღელი დილით თ. ბორჩაკოვი შტატგარტს წავიდა; იქიდამ ბერლინში გაივლის და ბერლინიდამ კი პირ-და-პირ პეტერბურგში წავია.

სტამბოლი, 13 ნოემბერს. ზუშინდელი დილითაფიას დანიშნული სხდომა საბერძნეთ-ოსმალების კამისიისა გადაიდა. ამბობენ, რომ ოსმალების მთავრობა სრულიად მოსპობს მოლაპარაკებას საბერძნეთის სამზღვრების თაობაზე და ამ საქმის გადაწყვეტას მერობის უმთავრეს სახელმწიფოებს მიანდობს.

ლონდონი, 13 ნოემბერს. ზუშინ იყო აქ ინგლისის მინისტრების სხდომა და-ტუსალებულ ირლანდიელების თაობაზე და. სლაიგის საგრაფოში გამოძიება მოახდინეს და გადაწყვეტის, რომ დატუ-სალებული დელი სამართალში უნდა მიეცეს; ძოლდენისა და დე-ვიტონის საქმე უნდა გადასდევან. დელი თავდებობით გათავისუფლეს.

საქართველო

ქართული ფინანსის გამოცხადება

ამდენს ხანს უველა ჩერენ საწავლებ-ლებში მიენიშებულ ჩერენ დედა-ენას, ამ უკანასკნელ ღრას მთავრობამ ცოტა-

ოდენათ არის მაინც მიაქცია ყურადღე-ბა და საჭიროდ ჭაინახა მისი შეწა-ლა.

რაღა თქმა უნდა, რომ ეს საქმე ყოველი მოსაწონია; მაგრამ ჩერენი ენის შესწავლისათვის და შეკოლების საჭირო-ებისათვის მარტო ეს არ არის საკმაო. საჭიროა წიგნები, რომელშიაც ხალხი უნდა ჰქონდებოდეს ჭურის საკვებს და ენა საიმედო საცავს.

თუმცა არიან ქართულ ენაზედ ბევრი მოსაწონი და სასარგებლო ხელო-ნაწე-რები, მაგრამ, შეუძლებლობისაგამო, არ იძექდებიან. და კიდევ რამდენი დაწერ-ებოდნენ და გადითარგმნებოდნენ სხვა-და-სხვა გვარი სასარგებლო წიგნები, რომ აეტორებს მათი შრომის ტყვილა ჩაეცის არ ეშინოდეს, რომ მათი ნა-წერ-ნათარგმნების გამოცემის იმედი ქონდესთ? რადგან ამისთანა მიზეზები უდგასთ მათ თვალ-წინ, ამისათვის ძლი-ერ იშეიათათ ჰკიდებენ ხელს ამ პატი-ოსან საქმეს. შიქრობენ: „მაინც უსარ-გებლოთ ჩაეცის ჩერენი შრომა და რისთვის დავკარგოთ ტყვილა-უბრალოთ დროო!“

ღრმა გამოეყვანოთ ჩერენი დედა-ენა ამ უკიდურეს მდგომარეობიდამ! დაგვ-რჩენია მხოლოდ ერთი საშუალება და ესეც ესცადოთ. ნათქვამია „ცდა ბედის მონახევერეა“. ღრმა გადა-ენა ამ გა-მოჩნდა იმისთანა შეძლებული კაცი, რომ ეს საქმე ეთავნა და სისრულეში მოყვანა, ეხლო საზოგადოთ, ერთათ მაინც კარგათ მორთავს. ჩერენც უნდა მოვალოთ ეს საშუალება. რადგან არ გა-მოჩნდა იმისთანა შეძლებული კაცი, რომ ეს საქმე ეთავნა და სისრულეში მოყვანა, ეხლო საზოგადოთ, ერთათ მაინც კარგი იქნება, როდესაც მაკა-შეერთებული ძალით შეუდგეთ ამ საქ-მეს და იქნება რამდენათმე მაინც დავა-გორუებოთ.

ამისათვის საჭიროა შევაღებინოთ „ქარ-თული წიგნების გამოცემელი საზოგა-დოება“, რომლის წევრებს უნდა შემო-კონდესთ გადაწყვეტილი წლიური ჯა-მი, იმ პირობით, რომ გამოცემული ბების სიარული...

ვასი განცხადების მიზანი
ებით ასოზე 1 კაბ., ზე კულტურული ცენტრი — 5 კ.კ., პატარათი — 4 კ.კ.

რედაქციას უფლება აქვს გა-
სწოროს და შეამოქმედოს დასაბეჭდათ
გამოგზავნების სტატუები. დაუბრუ-
ლი სტატუები აკორდის აზ დაუბრუ-
ლება.

ვალკე ნომერი ღირს შატრად.

დღიური

* * * ძალაშის მოებიდამ მოვიდა ტე-ლეგრამა, რომ იქ თოვლი მოსულა; მთების ჩრდილოეთის მხრით ისეთი ღრმა თოვლი სდესო, რომ, თუ არ მარხილით (სანით), ისე სიარული არ შეიძლება და სამხრეთითაც ურმით (ტრიოკით) სია-რული ძალიან გასაჭიროა.

ღვება ზამთარი და ღამიწება ახლა ჩერ-ენი გაჭირება: სამი-ოთხი დღე, ხან ორი კვირაც გაივლის, რომ ჩერენ მოკლებულ-ნი ეკინებით რესეტისა და უცხო ქვე-ნების ფოჩტას; უბედურება ეს არის, რომ ხშირად თოვლი და ქარიშხალი ტელგ-რაფის მავთულსაც აფუჭებს და მაშინ ხომ, ქვეყანაც რომ დაიქცეს, ჩერენ ვე-რაფერს ვეღარ ეტყობულობთ.

მრიხებული გამოვაცხადეთ ჩერენ ეს სურეილი და ხლაც ვაცხადეთ, რომ მოყვანა, ეხლო საზოგადოთ, ერთათ ძალიან კარგი იქნება, როდესაც მაკა-შეერთებული ძალით შეუდგეთ ამ საქ-მეს და იქნება რამდენათმე მაინც დავა-გორუებოთ.

მართალია, ამ ღრმას ჩერენი შე-ვის მიზანი და ხლაც ვაცხადეთ, რომ მოყვანა, ეხლო საზოგადობაში მოსპონ ვე-რაფერს ვეღარ ეტყობულობთ. მართალია, ამ ღრმას ჩერენი შევისავნების ფოჩტაზე ბების სიარული...

* * ამ ნოებრის 4-ს პეტერბურლში გარდაიცვალა ერთი აკადემიკოსი ანტონ ჭიქნერი, რომელმანც რამდენიმე თხზულება დაწერა მავკასიის მთიულ ხალხების შესახებ. სხვათა შორის იმან გამოსცა ნემეცურად ტრატიები თუშურ, ბერულ და შაზიუმუხურ ენების ხასიათებზე და გრამმატიკაზე. ზამოსცა აგრეთვე ისურს ენაზე რამდენიმე ცნობა, რომელიც 1868 წელს მოუგროვებინა იმისთვის ჩვენ ნიჭიერ პოეტს „სურამის ციხის“ ავტორს — დანილ ჭონქაძესა და ვილაც ვას, ცორავეს.

ფრილი რეაქტორთან *)

უფ. რედაქტორ!

შასრულს ღვინობისთვეში გადმოცემულს თქვენმიერ გაზიერში „დროება“ № 213 დაბეჭდილია ცილის-წამება, გამოგზავნილი მუთაისიდამ ი. პუონიას მიერ. ცილის წამება ესე შემეხება პირის-პირ მე, ვითარცა ვეჯილსა სახაზინოს მხრით გამიჯვნის დროს.

გამართლებას ჩემის თავისას, წინაშე ცილის-წამებისა, მე ვსთვლი სასირცხოდ და არ მსურს, ხოლო გადმოგდებულს ჩემზედ ტალას გვავისან ძალისამებრ კანონისა; გარნა მანამდი „დროების“ მკითხველთ დასამშეიღებლად საზოგადოების სინიდისია პატივ საცემელთა პირთა, ვპოვებ ხასარებლოდ რათა უმორჩილესად გთხოვთ დაბეჭდოთ თქვენს გაზიერში ეს წერილი ჩემი:

ცილის-წამება არ ყოფილა იძულებულ, რომ შევტყო რა განძრახვით დაგეშილ არს გამიჯვნა (1 მუხ. წელდებულებისა გამიჯვნისათვის მავკასიის მხრისა). ცილის-წამებამ არ იცის რა ვალდებულებას აღასრულებს გამიჯვნელი მიწის მზომავი (უქაზი შმარილებლების სენატისადმი 9 სექტემბერს 1876ს წელსა წ 4, მუხ. 1); ცილის-წამება არ ესმის რა ვალ აღასრულებს გამიჯვნის დროს ვექილი ხაზინის მხრით (268 მუხ. ზემოხსენებულის წესდებისა). ცილის-წამება ვერ ჰპოვებს განსხვავებას ამა ირთა მომქმედთა პირთა შორის. ცილის-წამება ბრმათ ისერის ტალას, რასაც უნდა დაცეკს, შერიცხავს გამიჯვნის ნაწილში ვექილს ხაზინის მხრით და აცხადებს სახალხოთ, რომ ეს უკანასკნელი ავიზროებს ადგილების მეპატრონებს, ვითომც იგი არ იყოს მეპატრონებს და არც მხარე მექონე ერთი და

იმავე თანასწორის სიმართლისა მეორე დამდგომის მხარისათანა.—

ცილის-წამება ციხეს, მე მივიღე ქრთა-მი ყმებთაგან, როელნიც სცხოვრებენ გამიჯვნულს ადგილზე ღკრიბაში, 5000 მანეთი, აზნაურთაგან არა ნაკლები, ხოლო დანარჩენის ღკრიბის ნაწილი-სავან ორ ვზის მეტი და მასთან, ვითომც შესაძლო იყოს მსგავსი მოქმედება შამოუსამძღვრებლად, წარმოადგენს სიმდიდრეს იმა ადგალებისას ნახშირით. ღკრიბის მხარეში რაოდენიმე ნაწილ-ზედ ნამდევლად იპოვება ნახშირი, გარნა მსგავსი ნაწილი ღკრიბის მხრისა, დაცვის დროს ჩემიერ ხაზინის სიმართლისა, არ გამიჯვნულან, გარნა გაიმიჯ-ნა ჩემის თანდასწრებით, ვითარცა ვე-ქილისა სახელმწიფო მხრით, გამოხე-ნადმდე ცილის-წამებისა: მხოლოდ შემ-დგმი სოფლები: სოხეთი, ხალ-სუ-ფელი, საწირე, ივანოული და ბაძელი, და ამა სოფლებში, გარდა ისახად გამო-საღების რბილის ქვისა, უნაყოფო მი-წისა, აოხებულის საშეშე ტყისა, არა ვითარი არა შენიშვნულა-რა.

პირების ოთხს სოფელში მე ვერ ვნახე ვერავითარი საფუძველი, რომ მეცნა ეინმე კერძო პირთაგანი ადგი-გილის მესაკუთრეო საფუძველსა ზედა 406 მუხ. 1 ნაწილისა X ტომისა და 115, 121 მუხლისა წესდებისა ზომიჯ-ვნისათვის მავკასიის მხარისა. მაშასადამე მიქცევა იმა სოფლებისადმი მოხსენე-ბულის ცილის-წამებისა, არა შესაძლო არს და სიტყვაც არ შეიძლება ითქვეს ამაზე.

ხოლო დანარჩენს სოფელს ღაბაძეელ-ში, რომელიც შეიცავს 1500 დესატი-ნამდმდე მიწას, მე მიმხელველმან სიტ-ყვით სიტყვათა ჰაზრისა ზემოა-ლწერილ-თა კანონთასა: —თავადთ აგიაშეილებს არ დავედავე ექვე ნაკვეთზედ, ვედავე ოთხედ, აზნაურთ ბაქრაძებს არ ვედა-ვე სრულებით ოც-და-ერთ წაკვეთზედ, ქერივს აზნაურს ტყავაძისაც არ ვედავე ხუთ ნაკვეთზედ; ვედავე ერთ ნაკვეთზედ; აზნაურთ შერქხელიძეებს ვედავე სრუ-ლებით სამს ნაკვეთზედ; აზნაურს იაშეი-ლებს არ ვედავე სრულებით თორმეტ ნაკვეთზედ; უფილთ დროებით ვალ-დებულთ ყმებთ და ეხლა მესაკუთრეებს აზნაური მომოქმედი სრულებით ცხრა-მეტს ნაკვეთზედ; ზელაძეებს არ ვედავე ორს ნაკვეთზედ, ვედავე ოთხედ; შეა-ვაძეებს არ ვედავე სრულებით ცამეტს ნაკვეთზედ; ცეცხლაძეებს არ დავედავე სრულებით ცხრა ნაკვეთზედ, ვედავე ოთხს ნაკვეთზედ; ბრეგაძეებს ვედავე უველა ოთხს ნაკვეთზედ; ბუხაძეებს ვედავე უველა ოთხს ნაკვეთზედ; ცატარიძეს არ ვედავე ოთხ ნაკვეთზედ, ვედავე ოც-და-სამ ნაკვეთზედ; ზეცაძეს ვედავე მოლათ ექვს ნაკვეთზედ; ზაბალაძეს ვედავე სრუ-ლებით სამს ნაკვეთზედ; დარსაძეს ვედა-ვე მოლად ოთხ ნაკვეთზედ; ძაწენიძეს ვედავე უველა ოთხ ნაკვეთზედ, ძარქა-შაძეს არ ვედავე ოუთხმეტ ნაკვეთზედ, ვედავე ცხრა ნაკვეთზედ; ძუბლაშვილს ვედავე უველა ორს ნაკვეთზედ; პატარიძეს არ ვედავე რვე ნაკვეთზედ, ვედავე ოთხ ნაკვეთზედ; ცირეკიძეს არ ვედავე უველა უველა ნაკვეთზედ; პატარიძეს არ ვედავე უველა უველა ნაკვეთზედ; ცეიფურიშვილს ვე-დავე უველა ორს ნაკვეთზედ.

მსრეთის სახით ზემო აღწერილის გა-რემობისაგან ცხადათ სხანს, რომ მე არავისთან არ მქონია არც კმაყოფილება და არც უკმაყოფილება; მაშასადამე ვის ანუ რისთვის უნდა მოეცა ჩემ-თვის რაიშე, —კიდეც რომ მომეოხოვა მე ეგრეთი. ამას ვარდა ცილის-მწამები ამბობს, რომ მე მოვსთხოვე ქვრივს 12 მანეთი გამიჯვნისათვის მის-და სა-სარგებლოდ ნახევარი ქცევა ადგილისა. ღაბაძეელში არის მხოლოდ ერთი ქრივი ტყავაძისა; ზემორეხსენებული ყველა მისი ადგილები ოც-და-ათ ქცევა-დედე მე დავაში არ ჩამიგდია; გარდა ერთის ნაკვეთისა ზომით არი ქცევა, რომელზედაც ორთა სახელმწიფო ყმათა განაცხადეს ხელმწიფის საკუთრება, და მე დავადექი მათ განცხადებას და ვედა-ვე; ეს მოხთა იმ საათში, როდესაც მი-წის გამიჯვნელი უველიდა მოხსენებულს ადგილს თანდასწრებით ყოველთა აღ-გილებთ მეპატრონება.

პიდევ გარდა ამისა ცილის-წამება ამ-ბობს, რომ მე მყვანდა ჩემთან ქრთამე-ბის ამლებათ მლვდლელი №. ადგილი-ზე ბითი მლვდლელი იმყოფებოდა გამიჯვნის დროს დასცველად ადგილობითი ეკკლე-სიის საკუთრება ადგილებისა და მასთან მე არავითარი საერთო არა მქონია-რა. თუ ადგილობითი მებატონეები და უმე-ბი მოიკცეოდნენ ჩემთან მისის თარ-განებით კითხვებითა და სხვა და სხვა განცხადებითა, ეს მოხდებოდა ძრიგ-უბრალოთ.

ბოლოს ცილის-წამება: რომ მთაერთბა არ უგდები კიდევ უგდები ყურს შის- ძალ-დატანებას, მაგრამ მას დავიწყებია რომ სიმცრუეს არას დროს და არსად

*) ხელ-უხლებელად ვარდაუთ. ამ წერილს.

არ ჰქონია და არც აქვს ყურადღება და
არცა აღგილი.

ՈՅԱՆԵ ԾԱԼՈՂԱՏՆՈ.

ମୁଦ୍ରଣ ନଂ ୨ ଲେଖକ.

ପାତ୍ରଶବ୍ଦି

მართული ფარგლებენა

14 Եռյալիք

უფ. იქ. მაჩაბლისაგან იტალიურიდამ
ახლად გადმოკეთებული კომედია „რო-
გორც ჰქუნს, ისე არა სწვიმს“
ჩინებული, მხიარული კომედია არის.
ზოლდონი ერთი ნიშიერი და უხვი მწე-
რალთაგანია იტალიის დრამატულ ლი-
ტერატურაში (იმას ასზე მეტი სასცენო
პიესა დაუშერა) და უფ. მაჩაბლი მად-
ლობის ლირსია, რომ ის გააცნო ჩევნს
საზოგადოებას.

შინაარსი კომედიისა ღრის სიტყვით
გამოითქმის:

Ահուս Ցըղօդակ Կապս (Ոսկյոնց), հռ-
մցլու Ցըղօդակ և Կապս Հայոց Տէրէնքնեմն,
Ցըղօդակ և Հովհաննես, Ցըղօդակ Հովհաննես
Հայոց Տէրէնքնեմն Կապս Հայոց Տէրէնքնեմն
Ահուս Ցըղօդակ Կապս Հայոց Տէրէնքնեմն
(Եղիշ). Եղիշ և Ռուս Աթոռացածի Վահագ-
նա (Եղիշում) Հայոց Տէրէնքնեմն Վահագնա

მისცეს თავი და შესჭამეს არა თუ მარტო თავისი რაც გააჩნდათ, არამედ ნიკოს დის (ანეტას) მზითევიც. დიდ გაჭირებაში მყოფს ნიკოს ჰსურს მოიშოროს თავიდამ თავის და, მონასტერში უნდა მისცეს. ბიძას კი უნდა ერთს თავის მოხუცებულ მევობარს მიათხოვს ის; ქალს არც ერთი უნდა და არც მეორე, იმას უყვარს ახალგაზდა ლევან და იმის ცოლობა ჰსურს. ნიკოს საქმეები ერთობ ცუდათ წავა, მოელ ქონებას აგებს; მოვალეები დაჭიროს უბირებენ; უკანასკნელ საშუალებას გამოცდიან ნიკო და იმის ცოლი: მრისხანე ბიძასთან მივლენ და დახმარების სოხოვენ. ბიძა ჯერ უარზე დგას, ჰყეირის, აღიაქოთს აყენებს, თოკის ღირსიც არა ხარო, ეუბნება; მაგრამ ბოლოს გრძელებაში მოვა, აპატიებს თავის ძმის-წულს უველავერს და გადაიხდის იმის ვალებს: ანეტასაც მისცემს ნებას, რომ თავის საყვარელი ლევან შეირთოს.

პიტა კარგი იყო, მაგრამ არც მოთავსებებში დაკლებს ხელი. ბანსაკუთრე

ბით უფ. 3. პამიდე საუკეთ რამ იყო
მოხუცებული ბიძის როლში. თავიდამ
ბოლომდინ მშევნიერად და არტისტუ-
ლად შეასრულა იმან ეს როლი. ის
რომ თავის ბიჭს დაუძახებდა: „ანთი-
მოზ! ანთიმოზ!“ ის რომ ხან ჰყენირო-
და, როგორც ზოგიერთ ჯიჯღინა მო-
ხუცებულებმა იყიან, და ხან ცმობიე-
რის ხმით დაიწყობდა ლაპარაკა, ის რომ
სახეს მანჭავდა და ტირილის მაგიერად
ტუჩებს აცმაცურებდა, როცა ძმის-წულმა
მიცვალებული ძმა მოაგონა, — წორეთ
იტყოდით, რომ ეს ნამდვილი მოხუცე-
ბული არისო და არა 26 27 წლის ახალ-
გაზღა კაციო.

გამუნის ქალი ყოველთვის კარგია
გამდლის როლში და ახლაც ჩინებულად
ითამაშა.

ପାର୍ଗାତ ଶେଶର୍ମୁଳା ଏକାନ୍ତର୍ଜ୍ଞ ତାଙ୍କିର
ତାତୀର୍ବା ହୋଲି ଆଶଲଙ୍ଘାତ୍ମଦା ଘୁଣ-ମାନକିର୍ତ୍ତିଗ୍ରୂପ
ଫାଲିଗ୍ରୀ-ଉଷ୍ଣବ୍ୟୁତିଗ୍ରୂପିକ୍‌ର ଫାଲମ୍ବା।

ლი) არ იყო ურიგო ზოგიერთ ალა-
გებში; მხოლოდ ის კი ვერ მოუყიდა
კარგათ, რომ, როცა გულს შემოეყარა,
ჯერ უკან მიიხედა, დივანს თუ კრესლას
დაუწყო ძებნა, სად დავჯდეო, და მერე
გაიქცა და ჩაერთდა შიგ.

თოს იმას, გათამაშოს, საზოგადოებაში
თავის დაჭერა აწავლოს, მორცხობა
შოაშლევინოს და სხვ. ამის-და-გვარად
დარივებას აძლევს თავის ცოლს. სალა-
შოს სტუმრები მოვლენ ამათსა. ცოლი
დაიწყებს ერთ საშინელ გრეხის, ხელე-
ბის შლას, პირში მივარდება სტუმრების
ჰყიირის, დახტის, ლეკურის თამაშობს და

სსევა ამისთანაებს სჩადის, ზოგობრივი
დასამტკიცებლად, რომ მეტად ამავე წერტილი
საზოგადოებაში თავის დაჭრა ვიციო.
საჭმე იქამდინ მივა, რომ სტუმრებს ეს
ქალი გიჟად მიაჩნიათ და ექიმს მოუყვა-
ნენ.

პიესაში არ არის არაეითარი სიმახუთ-
ლე (აზრს ეინა სოხოვს), არაეითარი მოქ-
მედება, ოხუნჯობა არც კომიზში; მარ-
ტო ამ ცოლის სტუნგაზე და შერეტილ
მოქმედებაზე არის დამყარებული. და
თუ არ საფაროვის ქალი, რომელიც
რაც შეეძლო ცდილობდა, რომ ჭარსით
მაინც ცოტაოდენი სული ჩადა თა-
ვის როლისათვის (ცოლს თამაშობდა),
უჟჰველია, მთელი ეს ვოდევილი ისე
გაივლიდა, რომ ერთხელაც არ გააცი-
ნებდა მაყურებელს.

ზეკვეირს, რომ ყველა მოთამაშეები
გულიანად და ხალისიანად თამაშობდ-
ნენ ამ ოთხშაბათს. ზეკვეირს იმიტომ,
რომ ამ საღამოს თეატრში ისე ცოტა
ხალხი იყო, რომ ცარიელი ვეჩვენებო-
დათ. პშმობენ, სულ სამას მანეთმიდინაც
არ მოგროვილა ამ ოთხშაბათსაო. რა
ხალისი, რაწევირიანად თამაშის სურვეილი
უნდა ჰქონდეს მოთამაშეს, რომელიც
გამოდის ოუ არა სცენაზე, საზოგადოებ-
ის მაგიერად, ცარიელ ლოდებს, კრე-
ლოდებსა და სკამებს ჰქედავს? ვისთვის
უნდა ითამაშოს? ვის უნდა ელაპარა-
კოს? ვისთვის უნდა „შევიდეს როლში?“
ვის უნდა მოაწონოს თავის თამაში?
ცარიელ სკამებსა და კედლებს!?

ამისათანა მდგომარეობაში ჩავარდნილ
მოთამაშეს, რასაკვირველია, გაუფრჭდე-
ბა გული, დაეკარგება ხალისი და რაც
უნდა კარგათ მომზადებული იყოს თა-
ვის როლის წარმოსადგენად, გულაც-
რუებით ითამაშებს.

ჩვენ გვაკვირვებს — რატომ ამ დაია-
რება ჩვენი საზოგადოება ამ ქართულ
წარმოდგენებული? ზვაკვირვებს მით უფ-
რო, რომ ეს წარმოდგენები ისე კარგათ
მიდის, რომ ყოველი მაყურებელი უკი-
ველს სიამოვნებას უნდა გრძნობდეს და
გრძნობს კიდეც თეატრში ყოფნის დროს
ჩვენ არ ვამბობთ, რომ პატრიოტული
გრძნობა აიძულებდეს იმათ, რომ მოვი-
ღნენ მარტო იშისთვის, რომ ქართველე-
ბი არიან და ქართულ თეატრს ხელი
მოუმზროთონ; ვიმეორებ, პატრიოტული
და ფილანტროპიული გრძნობა კი არ
უნდა აიძულებდეს ქართველ საზოგადო-
ებას, რომ ქართულს თეატრში იარონ
თვით ეს თეატრი, თვით ეს ქართული
წარმოდვენები მისცემს იმათ იმდენ ესტე-
ტიურ სიტკბორებას და სიამოვნებას, რომ

უკუკელია, არ დაინანებენ იმ ერთ-ორ
შენეთს და თუმანსაც, რომელსაც თვეში
დახარჯავენ ამ წაროდგენებზე წასაკლე-
ლად.

განცხადებანი

(3-2)

ქალაქის გამგეობისაგან
თვილის ქალაქის გამგეობა
(უპრავა) ამით აცნობებს თვილისის 1
და 2 გილდიის ფაქტობსა, რომ, თანახ-
მად მალაქის ჩერების 1879 წლის 5
ნოემბრის გარდაშევეტილებისა, ამათ
მალაქის ხაზინის სასარგებლობდ დანიშ-
ნული გილდიის მოწმობის ფული უნდა
წარადგინონ ვაჭრების უპრავის (მუცე-
ჩესკის უპრავის) სადღომში (სომხის ბა-
ზარი, ღილი ტალახიანი ქუჩა, სიცამა-
ნოების სახლი).

(3-2)

ქართული განვითარების მისამართი

თვილის გალაპის გამგეობა ამით აცხადებს, რომ იმის თან-დასწრებით
იქნება პირველი და უკანასკნელი ვაჭრობა (უცემეტობრეფერატ) შემდეგს საგნებზედ;

1). 24 ნოემბერს 1879 წელს იქნება ვაჭრობა სკოდარში შედებაზე საქალაქო მიწისა, სივრცით 1890 დესიატინის, და მეორე მიწის, სივრცით 237 დესიატინის, არენდით ვაცემაზედ მომავალს 1880 წლის 1 იანვრიდან ვიდრე 1883 წლის 1 იანვრამდე.

2). 7 დეკემბერსამა 1879 წლის იქნება ვაჭრობა იჯარით გაცემაზედ იმ შემოსაფლის მოკრებისა, რომელიც ქალაქსა აქვს გრუკრით ძოტანილი იმ ტრივებისაგან, რომელიც ქალაქის კუთხნილ ნაპირებზედ ჩერდებიან. შედა ამ იჯარისა ითვლება მომავალი 1880 წლის 26 იანვრიდან 1883 წლის 1 იანვრამდინ.

3). 7 დეკემბერი აშ 1879 წლისა იქნება ვაჭრობა იჯარით მიცემაზე იმ ნაერისა, რომელიც ქალქის ნაერადგურთან არის კერაზე. მაღა ამ იჯარისა ითვლება ამ 1880 წლის 26 ინგრიძემ ვიღერ 1883 წლის 1 იანვრადინ.

4). 4 დეკემბერს ადა 1879 პლისა იქნება ვაჭრობა ის საინჟინორო გა-
ცემაზე, რომელსაც ქალაქში მომუშავე ფაქტონები, ღროვები, პოვოზები და
სხვ. (ზეობზე პროცესის) იხდათ ქალაქის ხაზინის სასარგებლოდ. ვადა ითვლე-
ბა ამ 1880 წლის 1 იანვრიდან 1883 წლის 1 იანვრამდინ.

5). 1 დეკემბერს ამა 1879 წლისა იქნება ვაჭრობა ცხენის ხარჯის იჯარით გაცემაზე. გადა 1880 წლის 1 იანვრიდამ ვიდრე 1883 წლის 1 იანვრამდინ.

6). 5 დეკემბერს ამა 1879 წლისა იქნება ვაჭრობა ქალაქის სასწორისა და საწყაობისა და საწყაობის შემოსავლის იჯარით გაცემაზე. გადა იოვლება 1880

Մայիս 26 օնցրութամ ցոկրյ 1883 թվու 1 օնցրամճոն.
Մըրլա ամ ոչարքեաս և արցնեցեաս Յոհոնածեցեաս (Կանքուոյցեաս) նաեւա և ցաւ-
նուա մեսարշաւուա Մեյսկուունտ մալույս Յամցուածեաս (Մէրկարու) Կանքուուարուա մէյ-
սկու ուսու տիմ տուածեա աշխա տառու 10 Խառաւուա օպուրու նամաւուացաւուս 2 սահ-

(13—1)

ჭედასედვილი კომიტეტისაგან

ზედამხედველი ქამიტეტი თვილისის გუბერნიის თავაღ-პზნაურთა საადგილ
-მაცულო ბანკისა, ამა ბანკის წილდების მე-83 წ ძალით, გოიგვევს განკიც
შევრთ-დამჯესებლებს უჩვეულებივო საზოგადო პრემიასთვის, რომელიც
იქნება ამა წლის 25 ნოემბერს ბანკის სადგომში:

ბანკის წესდებაში შეტანა ურთიო-ერთ პასუხის-გებისა იმ მამულებისა, რომელ-
ნიც შემდეგში გირაოდ შემოიტანებიან ბანკში, და ამის-და-გვარად შეკველა ბან-
კის წესდების ზოგიერთ მუხლებისა. (8-2)